

DE ZELFVERZEKERDE MOEDER

Je gezin leiden met Gods kracht en wijsheid

JOYCE MEYER
MINISTRIES

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	7
1: Hebben jullie nog plezier?	13
2: Volmaakte vrouwen hoeven niet te solliciteren	21
3: God kan het aan	31
4: Vul me maar!	43
5: Kijk in de spiegel	51
6: Kom op adem ... en geloof	60
7: Geen zorgen!	70
8: Kan iemand me alsjeblieft helpen?	80
9: Leg de nadruk op het positieve	88
10: Vrij om verder te gaan	97
11: Waag het niet om te vergelijken!	108
12: Wat zeg je?	117
13: Vorm het leven van je kind	126
14: Houd het simpel	137
15: Geniet ervan	148
Slot	153

INLEIDING

Een paar jaar geleden sprak mijn vriend John Maxwell op een van onze jaarlijkse vrouwenconferenties, en hij opende met een opmerking die veel reacties uit de zaal teweegbracht. Hij zei: 'Zelfvertrouwen is het verheven gevoel dat je hebt voordat je de situatie echt begrijpt.'

John maakte natuurlijk een grapje, maar toch denk ik dat iedere moeder in de zaal zich herkende in zijn uitspraak. Als moeder maken we het allemaal mee. De meesten van ons kunnen zich dat naïeve, zelfverzekerde gevoel dat we hadden bij het vooruitzicht van het moederschap maar al te goed herinneren. De idyllische dromen die we hadden over de blije baby'tjes die we spoedig zouden krijgen.

Maar we weten ook nog wanneer de realiteit van de situatie tot ons doordrong.

Blije baby'tjes groeien op tot peuters die tanden krijgen, huilen en altijd net gaan spugen als wij netjes aangekleed zijn en op het punt staan te vertrekken. Ze hebben driftbuien en proberen te drinken uit het bakje van de hond. Al gauw maakt dat zelfverzekerde gevoel plaats voor een onzeker gevoel en vragen we ons af of we het wel aankunnen.

We beginnen onze tekortkomingen te zien, richten ons op onze mislukkingen en voelen ons ongeschikt.

Je herkent dit vast wel. Elke moeder (hoe ontzettend bekwaam ze ook lijkt) is haar zelfvertrouwen weleens kwijtgeraakt. Maar gelukkig is er een manier waarop je je zelfvertrouwen terug kunt krijgen. Het is voor ons als moeders echt mogelijk om ons, in elke fase van ons leven, te herpakken. Dit hoeft niet met een vals en vluchtig vertrouwen waar mijn vriend John over sprak, maar met

een vertrouwen waardoor we zelfverzekerd vooruit kunnen kijken, zelfs als er dingen misgaan. Een vertrouwen waardoor we, ondanks onze fouten, ons hoofd kunnen opheffen, in plaats van onze schouders te laten hangen. Het stelt ons in staat te lachen om onze onvolkomenheden en positief te zijn over onszelf en wat we *kunnen*, in plaats van bezorgd te zijn over wat we *niet kunnen*.

Ik ben ervan overtuigd dat moeders hunkeren naar een dergelijk zelfvertrouwen. God heeft ons niet geschapen om onze kinderen onder het juk van onzekerheid op te voeden. Onzekerheid ondermijnt ons geloof. Het berooft ons van onze blijdschap. Het ontnemt ons de vrijmoedigheid die we nodig hebben om echt uit te blinken in datgene waartoe God ons geroepen heeft.

Zelfs profatleten weten dat dit waar is. Onlangs legde een voormalige basketballer uit waarom sommige spelers middelmatig zijn, terwijl anderen uitblinken. Hij zei: 'Het verschil tussen een goede speler en een geweldige speler is een onbeperkt vertrouwen. Je mag nooit het vertrouwen verliezen!' Hoewel hij het op dat moment over sport had, kun je hetzelfde zeggen over een moeder – met één belangrijke aanpassing: het verschil tussen een goede moeder en een geweldige moeder is haar onbeperkte vertrouwen *in de allerhoogste God*.

De apostel Paulus zei het als volgt: *wij ... die door de Geest Gods Hem dienen, die in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen.* (Filippenzen 3:3 NBG)

Ik vind dat een mooi vers, jij ook? Ik vind het een goed idee om mijn aandacht niet te richten op mijn eigen tekortkomingen en onbekwaamheden, maar om op Jezus te vertrouwen! Ik geniet veel meer van mijn leven als ik op die manier leef. Ik krijg ook grotere dingen voor elkaar. Het is verbazingwekkend wat we kunnen doen als we ophouden om op eigen kracht te voldoen aan alle schijnbaar onmogelijke eisen van het leven en gewoon gaan vertrouwen op de kracht en de beloften van God – want met God is niets onmogelijk.

Dat is de reden waarom deze bediening niet moeilijk is voor mij. Eerst wel, omdat ik het moeilijk maakte. Ik maakte het ge-

compliceerd door mezelf te dwingen perfect te zijn en ik veroordeelde mezelf bij elke vergissing. Ik maakte me druk omdat ik mensen wilde behagen en ik werd doodmoe van mijn pogingen indruk op hen te maken. Maar ik ben al aardig op weg om dat los te laten. Momenteel ben ik alleen afhankelijk van God en sta ik elke dag op met de vastberadenheid een goede tijd te hebben in Jezus. Daardoor is mijn bediening eenvoudig geworden voor mij. Ik doe het gewoon en ik doe het met Jezus, die me overal bij helpt.

Hoewel de bediening en het moederschap verschillen, hebben ze dit gemeen: ze zijn beide een goddelijke roeping. En als God je roept om iets te doen, geeft Hij je de genade, het geloof en de zalving – de kracht van de Heilige Geest – om het te doen. Hij blijft bij je, bij elke stap die je zet. En in dit boek wil ik je helpen dat meer te gaan beseffen.

Op de volgende pagina's vind je geen instructies over hoe je alles precies moet doen. Dat is niet wat ik je wil geven. Ik wil je bemoedigen en inspireren met waarheden uit Gods Woord, die je zullen helpen om de zelfverzekerde moeder te worden waartoe God je geschapen heeft. Door de genade van God wil ik je helpen alle schuldgevoelens, veroordeling en angst van je af te schudden, zodat je ten volle kunt genieten van de unieke vreugde van je roeping.

Ik waarschuw je echter van tevoren dat de duivel je zal aanvalen op deze openbaring. Hij haat het idee van een zelfverzekerde moeder. Hij heeft daar sinds God hem in de Hof vertelde dat het zaad van een vrouw zijn kop zal vermorzelen een hekel aan (zie Genesis 3:15). Daarom probeert hij al duizenden jaren lang vrouwen te onderdrukken. Hij is niet alleen kwaad om wat wij vertegenwoordigen, maar hij weet welke grote invloed wij moeders hebben op de toekomstige generaties. Hij weet dat er waarheid schuilt in het oude gezegde: 'De hand die de wieg schommelt, is de hand die de wereld regeert.' Dus hij is vastbesloten er alles aan te doen om ervoor te zorgen dat onze handen in ieder geval een beetje beven.

Maar we hoeven dit niet toe te laten. Het Woord van God

bewijst dat van het begin tot het eind. Het geeft ons het ene na het andere voorbeeld van moeders die op God vertrouwden, moedig waren en de strategieën van de duivel overwonnen. We zullen een aantal van die moeders in dit boek bespreken. Maar het beste van alles is dit: Gods Woord vertelt het verhaal van een jonge vrouw genaamd Maria die de Heiland ter wereld bracht. Door simpelweg te geloven in Gods belofte, heeft zij de Zoon voortgebracht die de duivel eens en voor altijd onttroond heeft en die verlossing bracht voor de hele mensheid. Christelijke moeders hebben de duivel sindsdien verslagen. Ze hebben ontdekt wie ze zijn in Christus, ze staan in geloof op het Woord van God en leren hun kinderen om hetzelfde te doen.

In de verschillende aspecten van het leven zijn moeders zo verschillend als maar kan. Sommigen zijn multi-getalenteerde huisvrouwen die ervan houden om te koken, te bakken en te naaien voor het creëren van een prachtig interieur. Anderen zijn als zakenvrouw vaak onderweg en kunnen een financiële deal sluiten en tegelijkertijd hun kind helpen met een werkstuk voor natuurkunde. Sommigen hebben steun van hun behulpzame echtgenoten; anderen doen het alleen. Sommigen hebben veel geld te besteden; anderen kunnen nauwelijks de eindjes aan elkaar knopen.

Net als in Bijbelse tijden bestaat er ook vandaag de dag niet zoiets als een stereotype christelijke moeder. Overwinnende, zelfverzekerde moeders zijn er in alle soorten en persoonlijkheden. We hoeven alleen maar te kijken naar hoe mensen die een opmerkelijk succes hebben behaald hun moeder beschrijven en we zien hoe opvallend verschillend moeders kunnen zijn:

- Abraham Lincoln zei dat die van hem een ‘engel’ was.
- Andrew Jackson noemde zijn moeder ‘dapper als een leeuwin’.
- Dichter Maya Angelou vergeleek de hare met ‘een orkaan in haar volmaakte kracht’.
- Stevie Wonder noemde de zijne een ‘zoete bloem van de liefde’.

Deze uitspraken maken duidelijk dat je niet een specifieke persoonlijkheid hoeft te hebben om een goede moeder te zijn. Je hoeft niet in een bepaalde vorm te passen om kinderen op te voeden die letterlijk de wereld veranderen. Dat is goed nieuws voor ons allemaal, want we zijn allemaal uniek. Maar ik heb nog beter nieuws: je hoeft niet perfect te zijn. Het enige wat je hoeft te doen is blijven groeien in je relatie met God en een groter vertrouwen in Hem ontwikkelen.

Door Zijn genade is dat iets wat we allemaal kunnen!

HOOFDSTUK 1

Hebben jullie nog plezier?

Het idee alleen al dat de woorden *zelfverzekerde moeder* en *Joyce Meyer* ooit ergens samen gedrukt zouden staan, bewijst twee dingen over God. Ten eerste: Hij doet absoluut wonderen, geen twijfel mogelijk! Ten tweede: Hij heeft een geweldig gevoel voor humor.

Toen ik begon aan het avontuur genaamd moederschap, had ik geen greintje zelfvertrouwen. Ik was in feite doodsbang. Ik voelde me onvoorbereid, onzeker en ongeschikt – en daar had ik ook alle reden toe!

Toen ik mijn eerste kind kreeg, had ik geen flauw idee wat er gebeurde toen ik weën kreeg. Mijn man had me tijdens de zwangerschap in de steek gelaten voor een andere vrouw, en ik was in een kraamkliniek terechtgekomen zonder geld om een arts te kunnen betalen. Ik had nog geen twee keer achter elkaar dezelfde dokter gehad (het waren ook nog eens coassistenten), dus ik miste de basisinformatie die je als nieuwe moeder nodig hebt.

Het gevolg was dat ik de eerste zes maanden na Davids geboorte letterlijk bang was om hem pijn te doen. Ik moest moed verzamelen om hem in bad te doen. Ik had geen idee hoe warm het badwater moest zijn, of hoe stevig ik hem kon inzepen zonder hem pijn te doen.

Als je mijn verhaal wel eens gehoord hebt, weet je wel dat ik tal van andere problemen had. Ik had nog steeds last van de gevolgen van jarenlang seksueel misbruik tijdens mijn jeugd. Ik was ongelukkig en had geen vrede. Ik voelde me ontmoedigd en hopeloos. Omdat ik niet kon slapen, gebruikte ik slaappillen die je bij de drogist kan kopen. Omdat ik niet kon eten, kwam ik tijdens mijn

hele zwangerschap maar een halve pond aan. De spanning in mijn lichaam (in combinatie met de emotionele spanning die ik had) maakte me erg ziek.

En daar kwam nog bij dat ik blut was. Ik had wel mijn baan aangehouden tijdens een groot deel van mijn zwangerschap, maar toen ik uiteindelijk moest stoppen met werken, kon ik de huur van mijn kleine appartement op de derde verdieping niet betalen. Ik woonde boven een garage, zonder airconditioning of ventilatie, en in de zomer leek het wel een oven met temperaturen boven de 38 graden. Ik wilde niet terug naar mijn ouders vanwege het misbruik door mijn vader. Dus toen mijn kapster me uit medelijden aanbood om bij haar te komen wonen, nam ik dat aanbod aan.

Wat nog erger was, was dat mijn ontrouwe echtgenoot na de bevalling in het ziekenhuis kwam opdagen om de baby op te eisen en te vragen of ik bij hem terug wilde komen. Ondanks het feit dat hij problemen had met de wet en zelf geen woonruimte had, stemde ik er toch mee in om met hem mee te gaan naar het huis van zijn zus, zodat ik weer kon gaan werken.

Op sommige momenten voelde ik me alsof ik niets had, maar dat was niet waar. Ik had iets heel belangrijks: Op mijn negende jaar had ik Jezus gevraagd om mijn Redder te zijn. Hij kwam in mijn hart en Hij heeft me nooit verlaten, zelfs niet op de momenten waarop ik me afgewezen voelde en in de steek gelaten door mensen.

Wat Hij heeft gedaan in mijn leven en in het leven van mijn kinderen, in de vele jaren die zijn verstreken sinds die eerste spannende periode als moeder, is werkelijk een wonder. Natuurlijk weten de mensen die mijn verhaal kennen dat de Heer Dave in mijn leven bracht, en hij is een fantastische, liefhebbende echtgenoot. En nu zijn onze kinderen alle vier volwassen en helpen ze op de een of andere manier in onze bediening mee. Ze zijn allemaal getalenteerd en geweldig. Ze houden van de Heer. Ze zijn een zegen, niet alleen voor mij, maar ook voor vele anderen. Ze zijn alle vier wijzer dan ik was op hun leeftijd. Ze hebben nu allemaal zelf kinderen en het zijn grandioze ouders.

Ik kan op dit moment echt zeggen dat ik blij ben hoe het met

mijn kinderen (en kleinkinderen!) gaat. Dus door Gods genade heb ik een getuigenis te vertellen. Maar hoe het ook zij, ik moet er wel om grinniken als ik bedenk hoe de Heer mij geleid heeft om dit boek te schrijven. Immers, een zelfverzekerde moeder worden was een lange weg voor mij. Ik ben allesbehalve een ‘traditionele’ moeder geweest en heb veel fouten gemaakt. Dus ik kan je met overtuiging zeggen dat als God *mij* kan helpen een goede ouder te zijn, Hij jou ook kan helpen. Ik ben ervan overtuigd dat Hij deze verwarrende, intimiderende reis van het moederschap kan veranderen in je grootste overwinning. Beter nog, Hij kan je leren om je bij elke stap die je neemt te verheugen.

Er zit geen gebruiksaanwijzing bij

Persoonlijk leg ik veel nadruk op vreugde. Ik ben zoveel jaren ongelukkig geweest dat ik nu vastbesloten ben om van mijn leven te genieten. Ik verontschuldig me daar ook niet voor, omdat ik geloof dat het voor God even belangrijk is als voor mij.

Waarom zou God anders zoveel verzen als deze in de Bijbel zetten?

... Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.

Johannes 10:10

Want het koninkrijk van God is ... gerechtigheid, vrede en vreugde door de heilige Geest.

Romeinen 14:17

En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap volkomen wordt.

1 Johannes 1:4, HSV

Het is duidelijk dat God wil dat wij als gelovigen van het leven ge-

nieten. Jezus stierf om ons dat leven te geven. En ik geloof dat Hij wil dat elke christelijke moeder past in de beschrijving van Psalm 113:9: *een vrolijke moeder van kinderen*.

Als we heel eerlijk zijn, moeten we wel toegeven dat we die blijdschap niet altijd ervaren. Ook al houden we van onze kinderen en zijn we het er in theorie mee eens dat moeder zijn een van de mooiste dingen in het leven is, wordt de vreugde van het moederschap vaak bedolven onder de zware last van werk, zorgen en frustraties. Als iemand vraagt: 'Hebben jullie nog plezier?' is het antwoord maar al te vaak: *nee*.

Het zijn niet alleen de dagelijkse eisen van het moederschap die onze blijdschap wegnemen (hoewel die soms eindeloos en vermoeiend zijn), maar ook het gevoel van verantwoordelijkheid voor ons gezin. We zijn ons ervan bewust hoe afhankelijk kinderen van ons zijn, en vaak zijn we bang dat we op de een of andere manier tekortschieten – dat we niet echt weten wat we aan het doen zijn. Dat we niet alles kunnen geven wat zij nodig hebben.

Als moeders praten we er misschien niet zo vaak over, maar die zorgen zijn er toch. Volgens een peiling die een paar jaar geleden werd gehouden, zijn de meeste ouders hun eigen ergste critici.¹ Vaak worden ze geplaagd door het gevoel dat ze falen:

- Ze zijn bang dat ze te veel fouten maken.
- Ze zijn bang dat ze niet weten hoe ze moeten omgaan met de problemen die hun kinderen hebben.
- Ze hebben het gevoel dat ze geen goed voorbeeld zijn voor hun kinderen.
- Ze betreuren sommige keuzes die ze hebben gemaakt als ouders en denken dat het te laat is om het nog goed te maken.
- Ze twijfelen aan hun vermogen om betrokken te zijn bij hun kinderen en de problemen die ze tegenkomen in de wereld van vandaag.

1 Joyce Meyer, *Shaping the Lives of Your Children*.

Ik kan met hen meevoelen. Ik ben zelf jarenlang bezorgd geweest over zulke dingen. Ieder kind is zo anders en elke fase van hun ontwikkeling bracht zulke onverwachte uitdagingen met zich mee, dat ik vaak het gevoel had dat ik ze nooit zou begrijpen. Oh, ik wou dat ze stuk voor stuk een gebruiksaanwijzing hadden gehad, zoals bij huishoudelijke apparaten! God had het zo veel gemakkelijker kunnen maken voor ons als moeders als Hij aan de grote teen van elke baby een boekje had vastgemaakt waarin je kon lezen: *Voor het beste resultaat in de kindertijd, doe je dit... als ze twee jaar oud zijn, doe je dat... in de tienertijd...*

Maar blijkbaar koos Hij ervoor om het niet zo te doen – voor mij, voor jou, of voor wie dan ook.

Waarom?

Ik denk dat het komt omdat God een beter plan heeft. Hij wil ons leiden door de diepe, mysterieuze en soms stormachtige wateren van het moederschap, op dezelfde manier als Hij de discipelen geleid heeft door het stormachtige water van het Meer van Galilea (zie Marcus 4:35-41). Hij wil dat wij ophouden met bang zijn en Hij wil dat we op Hem en Zijn Woord vertrouwen en geloven dat we de God van het heelal in onze boot hebben. Hoe hard de wind ook waait of hoe hoog de golven ook stijgen, wij kunnen triomfantelijk de overkant bereiken!

Misschien zeg je: ‘Maar, Joyce, ik heb niet bepaald het gevoel dat ik in mijn mars heb wat nodig is om de overwinning te behalen! Mijn peuters hebben van die driftbuien, mijn oudere kinderen hebben problemen op school en mijn tieners zijn opstandiger dan ik ooit had verwacht. Zoals het er nu uitziet, loopt ons schip vol water en zal het snel zinken.’

Ik begrijp het. Ik heb dat ook meegemaakt en ik heb ontdekt dat er maar één manier is om te blijven drijven in dat soort stormen: richt je niet op je gevoelens, maar op Jezus. Durf, omdat je in Hem bent, te geloven dat Romeinen 8:37 (NBG) waar is voor jou:

*Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem,
die ons heeft liefgehad.*

Wat betekent het om *meer dan overwinnaar* te zijn? Ik geloof dat het betekent dat je al van tevoren weet dat je goddelijk toegerust bent om elk probleem te overwinnen. Het betekent dat je vrijmoedig naar het leven kijkt en zegt: ‘Niets in het leven kan me verslaan, omdat Hij die in mij woont groter is. Hij geeft me alles wat ik nodig heb om aan te kunnen, waartoe Hij me geroepen heeft. Ik kan elke strijd winnen, omdat alles wat ik nodig heb om te overwinnen van mij is, in Christus Jezus. Want als ik in Hem ben, heb ik het in mijn mars!’

Je hebt het in je mars

Het is onmogelijk ergens van te genieten, als je bang bent om te falen. Maar als je met je hele hart weet dat je het echt in je mars hebt, wordt moeder zijn een stuk leuker. Je kunt het doen met een vreugdevol zelfvertrouwen en in je eigen unieke stijl. Je kunt de vrijheid en de vreugde ervaren om al je kinderen te begeleiden om hun eigen unieke persoon te zijn.

Het is onmogelijk om ergens van te genieten, als je bang bent om te falen.

Stel je dat eens voor. Bedenk hoe leuk het is om elke dag te beginnen – niet met gebogen hoofd en hangende schouders, denkend aan de keren dat je hebt gefaald – maar met God als je schild, die je hoofd opheft (zie Psalm 3:4 NBG). Stel je voor dat je zoveel vertrouwen hebt in wat Hij in je heeft gelegd, dat je de rol van het moederschap omarmt met een overweldigende vreugde en enthousiasme. Welnu, dat begint allemaal als je gelooft dat God je al voorzien heeft van alles wat je nodig hebt om een zelfverzekerde, succesvolle moeder te zijn.

‘Ik weet dat je gelijk hebt, Joyce,’ zeg je wellicht, ‘maar ik voel me niet erg getalenteerd en begaafd in mijn rol als moeder. Ik heb soms het gevoel dat ik niet veel te bieden heb.’ Als dat voor jou geldt, wil ik je inspireren met het verhaal van een moeder in het

Oude Testament, die zich net zo voelde als jij – vlak voordat ze een van de grootste wonderen ooit meemaakte.

De Bijbel noemt haar voor het eerst in 1 Koningen 17:9. Daar noemt God haar als de persoon die Hij had uitgekozen om, tijdens een hongersnood veroorzaakt door droogte, voedsel te geven aan de profeet Elia. *Ga naar Sarefat, in de buurt van Sidon*, vertelde God Elia. *Ik heb een weduwe daar opgedragen je van voedsel te voorzien.*

Uit menselijk oogpunt leek Gods plan vrij onredelijk. Deze weduwe kon niet eens haar eigen zoon voeden – hoe kon ze dan de profeet eten geven? Als Elia bij haar komt, heeft ze niets en is ze zeer depressief. Dus je kunt je voorstellen hoe ze reageerde toen Elia om wat brood vroeg.

‘Zo waar de heer, uw God, leeft,’ antwoordde zij, ‘ik heb niets meer in voorraad, alleen een handjevol meel in de pot en een restje olijfolie in de kruik. Kijk, ik heb net een paar takken geraapt om iets te eten te maken voor mij en mijn zoon. Als dat op is, zullen we van honger sterven’ (vers 12).

Als je het dan hebt over een moeder die het gevoel had dat ze niets kon bieden! Deze vrouw overtreft ons allemaal! Maar God zag iets in haar wat ze zelf niet kon zien. Hij zag haar als een bron van zegen die in Zijn handen nooit zou opdrogen. Daarom gaf Hij Elia opdracht om tegen haar te zeggen:

‘Maak u niet ongerust. Doe wat u van plan was, maar bak van wat u in huis hebt eerst iets voor mij en kom me dat brengen. Daarna kunt u voor uzelf en uw zoon iets klaarmaken, want dit zegt de Heer, de God van Israël: Tot op de dag dat ik weer regen op de aarde zal laten vallen, zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruik niet leeg raken.’ De vrouw ging naar huis en deed wat Elia had gezegd. En ze hadden elke dag te eten, zij, Elia en haar familie. Er was meel in de pot en de oliekruik raakte niet leeg, zoals de Heer bij monde van Elia had beloofd (vers 13-16).

Dit is niet alleen een prachtig Bijbelverhaal; het is het verhaal van iedere moeder. Op een bepaald moment beseffen we allemaal dat we niet aan alle behoeften van onze kinderen kunnen voldoen. In een wereld vol gevaar kunnen we hen niet altijd beschermen. In een wereld vol geestelijke duisternis kunnen we hen niet altijd omringen met licht. In een wereld vol met vragen hebben we niet alle antwoorden.

In onze eigen kracht zijn we allemaal zoals die weduwe in 1 Koningen 17: onze voorraadkast is helaas leeg.

Maar toch hoeven we ons geen zorgen te maken! God heeft beloofd voor ons hetzelfde te doen als wat Hij jaren geleden in Sarefat deed. Als we een stap in geloof zetten en Hem geven wat we hebben, zal Hij van ons leven een voortdurend wonder maken. Hij zal over ons een onophoudelijke stroom van Zijn liefde, Zijn kracht en Zijn genade uitstorten. Hij zal niet alleen zorgen dat er voldoende is voor ons en onze kinderen, maar ook voor anderen.

Dus ga door en verheug je! In plaats van je te richten op je eigen zwakheden en persoonlijke tekortkomingen, ga je de kracht ervaren van Hem die in jou woont. Elke keer als de duivel dreigt je vertrouwen te ondermijnen of het schip van je gezin tot zinken te brengen, herinner je hem eraan dat:

- God Zelf heeft gezegd: *'Nooit zal Ik u afvallen, nooit zal Ik u verlaten,'* (Hebreeëen 13:5).
- *God ...ons in Christus altijd doet triomferen* (2 Korintiërs 2:14, HSV).
- *God ...ons in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend* (Efeziërs 1:3).

Wanneer je in God gelooft en zulke verzen leest en overdenkt, ben je in staat om de unieke uitdaging van het moederschap met nieuwe moed en blijdschap aan te gaan. Je zult leven alsof je geboren bent om dit te doen en genieten van elke minuut.

Zonder aarzelen kun je dan zeggen: 'Oh ja, we hebben zeker plezier!'